

Zpráva z adventního punče 2013

Na první adventní neděli 1. prosince 2013 jsem [nezávazně pozval do Ostravy](#) členy a přátelé Week of Life na adventní punč. Ten si shodou okolností nakonec skoro nikdo nedal, ale začněme popořádku. Na poslední chvíli mne v sobotu kolem poledne napadlo založit [veřejné online album](#), kam budu v reálném čase přidávat fotky z celé akce. Pro ty co je to zajímavá a nemohli přijet.

Jako první přijela do Ostravy Lenka Pužmanová z Českých Budějovic, a to už v sobotu odpoledne. Jel jsem ji vyzvednout na Hlavní nádraží, kde jsem zjistil, že omylem vystoupila na nádraží ve Svinově. Přesunul jsem se tedy tam a rozšířil ji základní prohlídku Ostravy o Porubu, kterou jsem neměl v plánu. Pak jsem ji odvezl na místo ubytování, odvezl domů auto a v 19:00 jsme se sešli v centru Ostravy. Přidali se k nám další woláci, konkrétně Šárka a Lucka Lisníkovy, Eda Lisník, Eva Ryšková, Přemysl Čech. Začneme počítat woláky plus doprovod. Tedy v této chvíli to je se mnou a s Lenkou 6+1. Mám v plánu focení Ostravských Hradčan ze střechy Karolíny, ale terasa je z technických důvodů zavřená. Jdeme tedy na lávku, odkud je na ně také pěkný výhled, ale Hradčana nejsou bohužel osvětlená. Stejně si něco vyfotíme, ona ta parta woláku je známá tím, že ji žádný problém náladu nezkaží. Začíná být pěkná zima a tak se přesunujeme do restaurace U Kocoura, kde mám rezervovaný stůl. Plzeňské pivo, dobré jídlo, focení, kecání, je to zkrátka prima. Přidává se k nám další wolák Roman Jaroš a aktuální sobotní výsledek je tedy 7+1. Sedíme do zavírací hodiny a pak se rozcházíme. Doprovodím ještě Lenku na místo jejího ubytování a jdu se vyspat.

V neděli ráno jedu na devátou hodinu na Hlavní nádraží, kde je první sraz. Jako první přijíždějí Danka a Ľuba Lošonští a začneme počítat znovu, je to se mnou 2+1. Vzápětí přijíždějí Vízdalky, tedy Lenka a Mát'a Vízdalovy a je to 3+2. Pak přiveze tramvaj (na dobu, kdy se přesunovala na nádraží ji DPO zařídilo výlukou) Lenku Pužmanovou a vyrážíme směrem do centra v sestavě 4+2. Jdeme přes Přívoz do Komenského sadů, Vízdalky loví první kešku a Lenka vytahuje dárek pro mne, láhev výborného Calvadosu. Zlatá holka. Je docela zima a tak ho hned ochutnáme, je fakt skvělý. Pokračujeme směrem k radnici, cestou fotíme a blbneme a pak se necháme výtahem vyvézt na vyhlídkovou terasu. Kocháme se výhledem na Ostravu, snad se to všem líbí. Vízdalky loví druhou kešku, která je přímo na věži. Musíme si dát dalšího panáka, tady je zima jako v Rusku a ještě do toho fouká.

Od radnice jdeme směrem do centra a cestou loví Vízdalky třetí kešku. Zatím nám otevřeli restauraci U Rady, kde je venku na ceduli nabízená grilovaná zebra, to bude mazec. :-) Skvělé Plzeňské pivo a nějak jsem se zapomněl zeptat, jak všem chutnalo. Já jsem si dál výborný tatarák, bohužel na tak tvrdých topinkách, že to tím úplně zabili. A trvalo to dlouho a tak máme asi 20 minut zpoždění. K morovému sloupu přicházíme v cca 13:20, kde už čeká Eva Ryšková a Přemek Čech a dorazil také můj kamarád a kolega tarokář Vašek Bureček. Aktuální sestava je 6+3 a takto vyrážíme na Emu.

Máme štěstí, je stále výborné počasí a skvělé světlo. Až se to všechno objeví v příslušných týdnech, tak si tam snad Ostrava velkou ostudu neudělá. Na Emě fotíme, kocháme se výhledem, obdivujeme jak to tady kouří a smrdí, dáváme si dalšího panáka a tak podobně. Vízdalky loví čtvrtou kešku, tahle je nejtěžší. Ovšem Vízdalky jsou naprosté profesionálky, které ji spolehlivě najdou i v náročném terénu. Jsou v ní dva travelbugy, které budou

cestovat na Slovensko a zato tam ze Slovenka jeden právě přibyl. Na Emě mi dochází baterie v mobilu a tak se poprvé zasekne online přenos.

Když jsme směrem nahoru šli kolem domu, kde bydlím, tak padaly takové provokace, jako že: „na ten balkon odkud tu Ostravu fotí nás určitě nevezme“. Spojil jsem tedy příjemné s užitečným a všechny jsem pozval domů na panáka, na vodu a prohlídku muzea a já si při tom dobil baterku v mobilu. Moje skvělá paní Anička se tvářila, jako že to je všechno v pohodě a já si vlastně takto každou chvíli přivedu domů pár přátel. Ani já Ti děkuji. :-)) Nestihl jsem zmapovat, kdo si ten pohled na Ostravu vlastně vyfotil, bylo to v tu chvíli před západem proti slunci a vlastně všechny fotky, co jsem pořídil já jsou mizerné, tím nízkým slunce co pralo do bytu. Ale možná že v příslušných týdnech se objeví nějaké povědomé pohledy, které byste jinak čekali úplně jinde. :-))

Dolů do Ostravy vyrážíme taktak akorát, abychom stihli orloj v 16:00. Jsme tam asi s pětiminutovým předstihem a k mému velkému potěšení před orlojem už stojí početná skupinka další účastníků. Předně Petr Pink, který dojel až ze Znojma, což mne moc potěšilo. S ním jeho sestra Kristýna (je to také wolačka a má svátek, když já mám narozeniny :-)) se svým partnerem. Dále Pepík Písek z Havířova a všichni Lisníci, tedy Šárka, Lucka, Eda a Honza. Aktuální dnešní stav je 11+6. Mám překvapení, dovolil jsem si na tohle setkání pozvat významného Ostravského fotografa, mistra Miloše Poláška a on mi udělal velkou radost a přišel. Už nás je 11+7. Lepší by bylo 12+6, ale to se nedá nutit, to musí přijít samo. :-))) Myslím, že naše setkání velmi ozvláštnil. Děkuji mistře.

Vízdalky mezitím loví za rohem pátou a šestou kešku, ty už nestíhám dokumentovat. Pak se přesunujeme do podloubí pod starou radnici, kde jednak Vízdalky odloví poslední sedmou kešku a jednak se tady rozhodují poříditi oficiální skupinovou fotku. Na poslední chvíli ještě přijde moje paní Anička se svou maminkou. Znáte ji, v týdnech ji říkám mamka. A je nás celkem 11+9, ale na oficiální fotce jen 19, protože Eda Lisník někam zmizel.

Po pořízení fotky má nastat vrchol večera, tedy punč. Na náměstí je však takový dav, že se tam pomalu nedá projít. Rozpadáme se na více skupin a beznadějně se ztrácíme. Mistr Polášek s Pepíkem Pískem navrhuje přesun do hospůdky za rohem a tak jdeme. Pokusím se to mobilem sdělit co nejvíce lidem a Eda Lisník je ochoten v davu všechny objevit a informovat o situaci. Velice mu na tomto místě děkuji, zvláště když se mu to povedlo. Nakonec se tedy v restauraci setkáme všichni, majitel je z toho hodně nervozní, je nás celkem dvacet. Někdo se rozhodne ještě chvíli posedět, a někdo půjde ven nasávat atmosféru, ale alespoň máme možnost jakžtakž se rozloučit. Tuhle fázi akce jsem organizačně příliš nezvládl, ale vězte že jsem dělal co jsem mohl. Do restaurace přišla ještě Hanka Gela s manželem Radimem a celkový stav stoupá na 12+10. Nálada je výborná.

Pak už je čas vyprovodit na nádraží přespolní a tady se mi konečně podaří udělat nějaký průšvih. Bylo mi divné, že to celý den jde jako po másle. Zapomenu v restauraci stativ a když se pro něho vracím, tak nám ujíždí poslední vhodná tramvaj. Jedeme tedy další a když na nádraží vystoupíme, tak Lence Pužmanové zbývají do odjezdu vlaku asi dvě minuty. Myslím, že jsme s Lenkou trhli světový rekord v orientačním běhu přes nádraží (nedala by se z toho udělat disciplína?), protože pochopitelně nevíme odkud to jede a tak to zjišťujeme za běhu. Lenka nastupuje do vlaku se slušnou rezervou a já mám celých 30 sekund na focení, než se vlak rozjíždí. No, měl jsem už v tramvaji připraven záložní plán, ale naštěstí nebyl potřeba.

Pak čekáme s Lošonskými na jejích spoj, fotíme, blbneme a kecáme a Ľuba navrhuje změnu názvu této již tradiční akce (ona se vlastně koná už potřetí), když nebyl ten punč. Ostravské WoLoviny se mi líbí, ale ještě si to budu muset nechat projít hlavou. Pak přijíždí jejich RegioJet, ze kterého překvapivě vystupují Jirka Kotiš s manželkou, kteří byli přes víkend v Praze. Lošonští mají místenky na jejích místa, to je dokonalé sdílení. Je to setkání krátké a neplánované, ale já se právě rozhoduji, že Kotišovy do účasti zařadím. Já vím, trochu se honím za dobrým výsledkem, ale fyzicky jsme se viděli a já jim stačil toho hodně sdělit, já umím mluvit hodně rychle. :-) A zařadím také Romana Jaroše, který se zúčastnil včera. Takže konečný výsledek účasti na adventním punči je $14+11=25$.

Tak Lošonským zamáváme, rozloučím se s Kotišovými a spěchám na další nástupiště, kde už čekají na svůj vlak Vízdalky. Jede jim to na čas a tak zase máváme a loučíme se a ... tohle už je konec letošního punče. Fňuk. :-)

Vracím se na náměstí zkontrolovat, jestli tam ještě někdo nezůstal a pak si přece musím dát ten punč. Je už tam klid a docela prázdné, punč je horký a voňavý. Mám podezření, že v něm moc alkoholu není, ale to mi je celkem jedno. Ukončím to fotkou stánku s punčem, který se právě zavírá a tak udělám konečnou tečku za touto akcí. Jsem hodně vyčerpaný, ale ten dobrý pocit který z toho mám mi už nikdy nikdo nevezme. Sigmunde Freude, na depresi, chmury a trudomyslnost je nejlepší lék setkání členů a přátel Week of Life. :-)

Ještě trocha statistiky

Kdo se vlastně všechno zúčastnil, v pořadí jak jsem je postupně potkal:

Lenka Pužmanová, Šárka Lisníková, Lucka Lisníková, Eda Lisník, Eva Ryšková, Přemysl Čech, Roman Jaroš, Danko Lošonská, Ľuba Lošonský, Lenka Vízdalová, Mát'a Vízdalová, Vašek Bureček, Petr Pink, Kristýna Pinková, přítel Kristýny Pinkové, Honza Lisník, Pepík Písek, Miloš Polášek, Anna Kamrlová, Anna Geroltová, Hanka Gela, Radim Gela, Helena Kotišová, Jirka Kotiš a Zdeněk Kamrla.

25 skvělých lidí, z toho **14** členů Week of Life.

Odlovili jsme celkem **7** kešek a nachodili jsme **13,68 km**. Lenko (Vízdalko) díky za data.

A to je tak asi všechno, já vám všem lidičky moc a moc děkuji.

V Ostravě dne 3 prosince 01:16 zapsal
Zdeněk Kamrla